

DET TALTE ORD GÆLDER

Samrådsspørgsmål Y

Idet der henvises til DR-programmet 21-Søndag fra den 26. april 2009, hvor ministeren sagde, at Aalborg Kommune har haft succes med at bruge metoderne i den netop vedtagne lov, L 92, ønskes det oplyst, om ministeren kan bekræfte, at Aalborg Kommune ikke har fået antallet af udsættelser til at falde, de har kun bremset stigningen i antallet af udsættelser. Ligeledes bedes ministeren kommentere, at boligselskabet KAB, der i to år har benyttet påkravsfrister, der ligner de nye frister i L 92, heller ikke har fået stoppet udsættelserne. Tror ministeren på denne baggrund, at redskaberne i den netop vedtagne L 92 er nok til at få antallet af udsættelser til at falde? Der henvises desuden til vedhæftede statistik fra Domstolsstyrelsen vedrørende udsættelse af lejere og til de vedhæftede tal fra KAB vedr. husleje og restancer for 2008.

Svar

Der er stillet to spørgsmål til dette samråd. Jeg vil besvare spørgsmålene hver for sig – først spørgsmål Y.

Aalborg Kommune har haft særlig fokus på at nedbringe antallet af familier med børn, som sættes ud af boligen, fordi huslejen ikke er betalt.

Det er positivt, at kommunen således har været særligt opmærksom på børnefamilierne – og i øvrigt helt i overensstemmelse med de regler, der var gældende i 2008.

Aalborg Kommune gennemførte i 2008 en evaluering af sine procedurer og af sit beredskab mod udsættelser. Kommunen konstaterede i en pressemeddelelse i maj 2008, at man har haft gode resultater af indsatsen.

Ifølge pressemeddelelsen blev der rejst i alt 101 sager mod familier med børn i Aalborg Kommune. Det lykkedes at få fogeden til at tilbagekalde 96 af disse sager. Efter min opfattelse viser dette, at en særlig indsats giver resultater.

Jeg kan bekræfte, at udviklingen i udsættelserne af børnefamilierne i Aalborg Kommune ikke nødvendigvis svarer til udviklingen i Aalborg retskreds. Dels er der tale om en delgruppe af samtlige udsættelsestruede lejere i kommunen. Dels omfatter retskredsen Aalborg i alt 4 kommuner, hvoraf Aalborg Kommune er den største kommune.

Med de nye regler vil kommunen få kontakt til alle almene lejere i huslejerestance. Når det efter Aalborg Kommunes egen opfattelse har nyttet noget at gøre en særlig indsats i forhold til en bestemt gruppe lejere, så er det vel nærliggende at antage, at der også vil komme et godt resultat ud af det, hvis denne indsats udbredes til en større gruppe.

Jeg er dog nødt til endnu en gang at fremhæve, at mange forskellige faktorer spiller ind i forhold til antallet af udsættelser. Eksempelvis samfundsmæssige forhold, som vi ikke er i stand til at forudsige på nuværende tidspunkt.

KAB's statistik viser tydeligt, at rigtig mange sager finder en løsning i perioden mellem påkrav fremsendes, og sagen sendes til fogedretten. Efter min opfattelse bekræfter det, at det var fornuftigt, da vi i fællesskab besluttede at forlænge påkravsfristen i lejelovgivningen.

Efter de gældende regler i lejelovgivningen har lejeren 3 dage til at finde en løsning på et eventuelt betalingsproblem. Der er så nogle boligselskaber, som f.eks. KAB, som kører med noget lempeligere rykkerprocedurer over for lejerne. Som det fremgår af statistikken betaler mange lejere den skyldige husleje i rykkerperioden.

Nu får alle lejere 14 dage til at få betalt huslejen. Dermed får samtlige lejere – og ikke kun KAB's lejere - bedre tid til at indfri en huslejerestance og dermed afværge en udsættelse af boligen.

På den baggrund er det faktisk min opfattelse, at KAB's fremgangsmåde kan fremhæves som et eksempel på, at det nytter noget at forlænge den periode, lejeren har til at finde en løsning på et betalingsproblem.

På baggrund af dette er det således fortsat min opfattelse, at lovændringerne samlet set vil have en positiv effekt på antallet af udsættelser af lejere. Et vigtigt element i indsatsen er at få kommunerne tidligere på banen. Kommunerne har således en bred vifte af muligheder for at hjælpe og dermed forebygge, at lejeren sættes ud af boligen.

Samrådsspørgsmål Z

Vil ministeren være med til at gennemføre yderligere tiltag, der vil få antallet af udsættelser til at falde og ikke bare dæmpe stigningen? Ministeren bedes i den forbindelse forholde sig til følgende forslag fra SF: afskaffelse af de fattigdomsskabende ydelser (kontanthjælpsloft og starthjælp), tidligere indsats for gældssanering og markant nedsættelse af huslejerne i det almene boligbyggeri.

Svar

Jeg vil indledningsvis gøre opmærksom på, at et enigt Folketing netop har vedtaget L 92, der indeholder en række initiativer for at forhindre udsættelse af lejere, som ikke har betalt deres husleje.

Som det også fremgår af lovforslaget, er det regeringens målsætning at reducere antallet af udsættelsesforretninger væsentligt. Heri ligger efter min opfattelse ikke kun en intention om at dæmpe stigningen i antallet af udsættelser. Antallet af udsættelser skulle gerne falde som følge af den indsats, der blev vedtaget den 2. april 2009.

Indsatsen, der som nævnt har til formål at nedbringe antallet af lejere, der sættes ud af boligen, er dog endnu ikke trådt i kraft. Lovændringerne træder i kraft den 1. juni 2009.

På den baggrund er jeg noget overrasket over det stillede spørgsmål. Nu har regeringen sammen med satspuljepartierne fundet, at dette er den indsats, der skal til for at vende udviklingen i antallet af udsættelser af lejere. Det ville da være ganske overraskende, hvis jeg allerede nu stod klar med nye forslag til en indsats på området.

Som det også er udvalget bekendt, blev det endvidere aftalt som led i satspuljeforhandlingerne, at udviklingen i forholdet mellem udsættelser og de enkelte udsættelsestruede lejerers økonomi løbende vil blive fulgt. Hertil vil ministeriet løbende følge den antalmæssige udvikling på området, bl.a. gennem Domstolsstyrelsens halvårslige statistik over fogedsager.

Endelig vil der i 2010 blive iværksat en forskningsmæssig undersøgelse med henblik på en vurdering af effekten af indsatsen til imødegåelse af udsættelser af lejere.

Som jeg også har sagt før, må vi så på den baggrund vurdere, om det er nødvendigt at igangsætte yderligere tiltag på området.

Jeg vil herefter forholde mig til de tre konkrete forslag fra SF:

For det første foreslås **kontanthjælpsloft og starthjælp afskaffet**.

Nu er jeg ikke den rette til at kommentere på sådanne forslag, idet disse ydelser henhører under beskæftigelsesministeren. Jeg vil dog gerne understrege, at jeg fuldt og helt bakker op om den aktive beskæftigelsespolitik.

I relation til udsættelsesproblematikken skal jeg endvidere erindre om, at SFI har slået fast, at 40 procent af de udsatte er ganske almindelige lønmodtagere. I forhold til denne gruppe gavner en afskaffelse af de nævnte ydelser næppe deres økonomi. Ifølge rapporten kunne der i øvrigt ikke påvises nogen sammenhæng mellem eksempelvis kontanthjælpsloftet og risikoen for at blive sat ud af boligen.

Med det stillede spørgsmål [Z] foreslås for det andet **en tidligere indsats for gældssanering**.

Jeg antager, at når spørgsmålet om en tidligere indsats for gældssanering er stillet til mig, drejer det sig om reglerne for eftergivelse af gæld til det offentlige, som regeringen har lempet med virkning fra 1. januar 2009.

Gældseftergivelsesreglerne, som administreres af SKAT, er et incitament til at komme i beskæftigelse for personer, der har været i langvarig offentlig forsørgelse og har gæld til det offentlige.

Betingelserne er nu lempet, f.eks. er perioden for den offentlige forsørgelse nedsat fra uafbrudt 4 år til 3 år over en 4-årig periode.

Derudover har regeringen, sammen med satspuljeordførerne, netop uddelt 16 mio. kr. til etablering af vederlagsfrie gældsrådgivninger for socialt udsatte borgere med gæld. Rådgivningen skal bidrage til at socialt udsatte borgere får et overblik over deres økonomi og får lagt en plan for at afdrage på deres gæld.

På sigt forventes rådgivningen at kunne bidrage til, at borgerne får øget deres rådighedsbeløb og derved mindsker deres risiko for akut udsættelse af deres bolig eller andre sociale begivenheder.

Det tredje forslag går på en **markant nedsættelse af huslejerne i det almene boligbyggeri**.

Som bekendt behandler Folketinget netop nu et lovforslag om styring og finansiering af den almene boligsektor. Som led i dette forslag sættes huslejen i nybyggeriet markant ned. Det er foreslået, at startlejen sænkes med 11-12 pct. svarende til et fald på op imod 1.000 kr. pr måned.

I det eksisterende almene byggeri er den gennemsnitlige leje omkring 4.000 kr. om måneden. Der er således relativt mange boliger, som har en rimelig lav husleje – og det bør være muligt i den kommunale anvisning at finde de billigste frem til de husstande, der har det sværest.

Med den boligaftale, som regeringen i 2006 indgik med Dansk Folkeparti og det Radikale Venstre, er der endvidere skabt mulighed for, at Landsbyggefonden kan yde tilskud til reduktion af huslejen i udsatte boligområder for op til 200 mio. kr. årligt.

Hertil kommer jo, at mange lejere i den almene sektor kan få boligstøtte.

Jeg har på den baggrund svært ved at se, at der skulle være behov for generelle huslejenedsættelser i hele det almene byggeri. For god ordens skyld skal jeg dog gøre opmærksom på, at det i givet fald vil koste lidt mere end en bondegård. Skal man nedsætte lejen med f.eks. 2 pct. vil det koste op imod ½ mia. kr. årligt.